

Aan het College van Burgemeester en Wethouders

Schriftelijke vragen cf. art. 30 van het Reglement van Orde
Betreft: Huwelijksdwang, huwelijkse gevangenschap en achterlating

Rotterdam, 30 september 2014

Geacht College,

De Rotterdamse PvdA-fractie strijdt al jaren tegen huwelijksdwang, huwelijkse gevangenschap en achterlating van Rotterdamse vrouwen en meisjes.

Gisteren en vandaag maakten verschillende media (o.a. Trouw) melding van de uitkomsten van een nieuw onderzoek naar huwelijksdwang, uitgevoerd door het Verwey-Jonker Instituut. Uit dit onderzoek blijkt bijvoorbeeld dat er tussen 2011 en 2012 in Nederland 181 gevallen van huwelijksdwang zijn geregistreerd, terwijl door huisartsen, politieagenten en medewerkers van blijf-van-mijn-lijf-huizen het aantal slachtoffers veel hoger wordt geschat.

De PvdA-fractie is bekend met het zich achter gesloten deuren afspelende en daardoor zeer moeilijk te signaleren probleem van huwelijksdwang. In de commissie is onlangs nog uitgebreid gesproken over het programma Veilig Thuis, de aanpak van Huiselijk geweld en Kindermishandeling waarbinnen specifiek aandacht bestaat voor eengerelateerd geweld, huwelijksdwang, achterlating, ouderen- en kindermishandeling. Ook zijn wij zeer benieuwd naar de evalueatie van de pilot Inzicht. Dit neemt echter niet weg dat wij erg geschrokken zijn van de cijfers zoals die zijn geschat door het Verwey-Jonker Instituut. Daarom hebben wij de volgende vragen ter schriftelijke beantwoording:

1. Hoeveel gevallen van huwelijksdwang, huwelijkse gevangenschap en achterlating zijn in 2011 en 2012 in Rotterdam geregistreerd?

Uit de omvangschattingen van bevroegde professionals komt de volgende geschatte bovengrens naar boven over de jaren 2011 en 2012 in Nederland : 1914 gevallen van huwelijksdwang, 1687 gevallen van huwelijkse gevangenschap en 1631 gevallen van achterlating.

2. Wat is het werkelijk aantal slachtoffers (althans, de geschatte bovengrens) van huwelijksdwang, huwelijkse gevangenschap en achterlating in Rotterdam in 2011 en 2012 (indien u dezelfde methode hanteert als het Verwey-Jonker Instituut)?

De onderzoekers vinden dat er (nog) meer oog moet komen voor de slachtoffers van huwelijksdwang. Om te beginnen door de gevallen beter te registreren. Ook zouden hulpverleners beter opgeleid moeten worden zodat zij slachtoffers gericht kunnen ondersteunen.

3. Bent u het met de onderzoekers eens dat er meer oog moet komen voor de slachtoffers van huwelijksdwang? Zo nee, waarom niet? Zo ja, hoe gaat u ervoor zorgen dat er meer oog komt voor de slachtoffers van huwelijksdwang, huwelijkse gevangenschap en achterlating in Rotterdam, dat wil zeggen, hoe gaat u ervoor zorgen dat de gevallen beter worden geregistreerd en hoe gaat u ervoor zorgen dat de hulpverleners beter worden opgeleid zodat zij de slachtoffers gericht kunnen ondersteunen?

Met vriendelijke groet,

Fatima Talbi